

Başvuranlar, Nato'nun Sırbistan'da gerçekleştirdiği müdahale nedeniyle, Yugoslavya Ordusu tarafından görevlendirilen ihtiyat personelleridir. Başvuranlar, 1999 yılının Mart ve Haziran ayları arasında askeri görevde bulunmuş ve bu nedenle yevmiye almaya hak kazanmıştır. Ancak terhisin ardından, Hükümet, yevmiye ödeme yükümlülüğünü yerine getirmeyi reddetmiştir. Hükümet, uzun süren müzakerelerden sonra, koşulları uyarınca ihtiyat personellerinin ödemeyi aylık taksitler halinde teminat altına aldığı, belirli "az gelişmiş" yerel yönetim bölgelerinde ikamet eden ihtiyat personelleriyle, 11 Ocak 2008 tarihinde anlaşmaya varmıştır. Anlaşma, başvuran gibi, o bölgelerde ikamet etmeyen ihtiyat personellerini kapsamamıştır. Başvuranlar, Avrupa Mahkemesi'ne yaptıkları başvurularında, ikametgâh nedeniyle ayrımcılığa uğradıklarını iddia etmiştir. Mahkeme'nin bir dairesi, bir oya karşı altı oy ile karar verdiği 28 Ağustos 2012 tarihli bir kararında, 1 no'lu Protokol'ün 1. Maddesi ile bağlantılı olarak Sözleşme'nin 14. maddesinin ihlal edildiğini belirtmiştir. Mahkeme, başvuranların, yeterli maddi niteliğe haiz haklarla ilgili şikâyetlerinin, 1 no'lu Protokol'ün 1. Maddesinin kapsamına girdiğini ve kayıtlı ikametgâhları nedeniyle başvuranlara iddia edildiğine göre ayrımcılık yapıldığını vurgulamıştır. Bundan dolayı, 14. madde uygulanabilir. 11 Ocak 2007 tarihli anlaşmada ifade edilen ödemelerin, ihtiyacı olanlara ödenen sosyal yardım değil, yevmiye olduğu açıktır. Anlaşma, seçilmiş belirli bölgelerde ikamet eden ihtiyat personellerinin, maddi haklarının bir kısmının azar azar ödenmesini güvence altına alınmasını sağlamıştır. Anlaşıldığı kadarıyla bu bölgeler, "az gelişmişlik durumları" nedeniyle seçilmiştir. Bu durum, orada ikamet eden ihtiyat personellerinin yoksul olduğuna işaret etmiştir. Ancak, ilgili ihtiyat personellerinden, yoksul olduklarını kanıtlayan herhangi bir belge temin etmeleri istenmemiştir. Diğer taraftan, başvuranlar ve belirlenen bölgelerde ikamet etmeyen diğer ihtiyat personelleri, maddi gelirlerine bakılmaksızın anlaşmadan yararlanamamıştır. Bundan dolayı, devreye sokulan düzenlemeler keyfidir. Ayrıca muamele farklılığına ilişkin "tarafsız ve makul gerekçelendirme" yapılmamıştır.

Daire, aynı ayrımcılık iddiasını ileri süren 3.000'den fazla başvurunun, şu anda Mahkeme önünde derdest olduğunu belirtmiş ve Mahkeme'nin kararı kesinleştikten sonra altı ay içinde ayırım yapılmadan, tüm hakkı olanların yevmiyelerinin ödenmesini güvence altına almak için gerekli tüm tedbirleri alması yönünde Hükümet'e talimat vermiştir.

11 Şubat 2013 tarihinde, dava, hükümetin talebi üzerine, Büyük Daire'ye sevk edilmiştir.

- Dava, Büyük Daire'ye sevk edildiğinden ötürü, Daire'nin kararı kesinleşmeyecektir (bkz. Sözleşme'nin 44. maddesi).